29 Ekim Cumhuriyet Bayramı İçin Vatan Şiirleri (Kamu Malı, Tam Metin)

15 eserin tam metni · Hepsi kamu malıdır, serbestçe yazdırılıp paylaşılabilir.

1. İstiklâl Marşı — Mehmet Akif Ersoy
2. Şehitler Abidesi İçin — Mehmet Akif Ersoy
3. Çanakkale Şehitlerine — Mehmet Akif Ersoy
4. Ordunun Duası — Mehmet Akif Ersoy
5. Âtiyi Karanlık Görerek Azmi Bırakmak — Mehmet Akif Ersoy
6. Zulmü Alkışlayamam — Mehmet Akif Ersoy
7. Vatan Şarkısı — Namık Kemal
8. Hürriyet Kasidesi — Namık Kemal
9. Cenge Giderken — Mehmet Emin Yurdakul
10. Ya Gazi Ol, Ya Şehit — Mehmet Emin Yurdakul
11. Yurdumuzun İniltisi — Mehmet Emin Yurdakul
12. Vatan — Ziya Gökalp
13. Millet Şarkısı — Tevfik Fikret
14. Sabah Olursa — Tevfik Fikret
15. Akdeniz'den — Kemalettin Kamu

PDF Kitaphane · https://pdfkitaphane.com/29-ekim-cumhuriyet-ve-vatan-siirleri/

İstiklâl Marşı

Mehmet Âkif Ersoy

Kahraman Ordumuza

Korkma, sönmez bu şafaklarda yüzen al sancak;
Sönmeden yurdumun üstünde tüten en son ocak.
O benim milletimin yıldızıdır, parlayacak;
O benimdir, o benim milletimindir ancak!

Çatma, kurban olayım, çehreni ey nazlı hilâl!
Kahraman ırkıma bir gül... Ne bu şiddet bu celâl?
Sana olmaz dökülen kanlarımız sonra helâl;
Hakkıdır, Hakk'a tapan, milletimin istiklâl.

Ben ezelden beridir hür yaşadım, hür yaşarım.
Hangi çılgın, bana zincir vuracakmış? Şaşarım!
Kükremiş sel gibiyim: Bendimi çiğner, aşarım;
Yırtarım dağları, enginlere sığmam taşarım.

Garb'ın âfâkını sarmışsa çelik zırhlı duvar;
Benim îman dolu göğsüm gibi serhaddim var.
Ulusun, korkma! Nasıl böyle bir îmânı boğar,
"Medeniyyet!" dediğin tek dişi kalmış canavar?

Arkadaş! Yurduma alçakları uğratma sakın;
Siper et gövdeni, dursun bu hayâsızca akın.
Doğacaktır sana va'dettiği günler Hakk'ın...
Kim bilir, belki yarın, belki yarından da yakın.

Bastığın yerleri "Toprak!" diyerek geçme, tanı!
Düşün altındaki binlerce kefensiz yatanı.
Sen şehîd oğlusun, incitme, yazıktır, atanı:
Verme, dünyâları alsan da, bu cennet vatanı.

Kim bu cennet vatanın uğruna olmaz ki fedâ?
Şühedâ fışkıracak toprağı sıksan, şühedâ!
Cânı, cânânı, bütün vârımı alsın da Hudâ,
Etmesin tek vatanımdan beni dünyâda cüdâ.

Rûhumun senden İlâhî şudur ancak emeli:
Değmesin ma'bedimin göğsüne nâ-mahrem eli;
Bu ezanlar -ki şehâdetleri dînin temeli-
Ebedî, yurdumun üstünde benim inlemeli.

O zaman vecd ile bin secde eder -varsa- taşım;
Her cerîhamdan, İlâhî, boşanıp kanlı yaşım,
Fışkırır rûh-i mücerred gibi yerden na'şım!
O zaman yükselerek Arş'a değer, belki, başım.

Dalgalan sen de şafaklar gibi ey şanlı hilâl!
Olsun artık dökülen kanlarımın hepsi helâl.
Ebediyyen sana yok, ırkıma yok izmihlâl:
Hakkıdır, hür yaşamış, bayrağımın hürriyyet;
Hakkıdır, Hakk'a tapan, milletimin istiklâl.

Açıklaması ve kelime anlamları: https://pdfkitaphane.com/siir/istiklal-marsi/

Şehitler Abidesi İçin

Mehmet Âkif Ersoy

Gökkubbenin altında yatar, al kan içinde,
Ey yolcu, şu topraklar için can veren erler.
Hakk'ın bu veli kulları taş türbeye girmez,
Gufrana bürünmüş, yalınız Fatiha bekler.

Açıklaması ve kelime anlamları: https://pdfkitaphane.com/siir/sehitler-abidesi-icin/

Çanakkale Şehitlerine

Mehmet Âkif Ersoy

Şu Boğaz Harbi nedir? Var mı ki dünyâda eşi?
En kesîf orduların yükleniyor dördü beşi,
-Tepeden yol bularak geçmek için Marmara'ya-
Kaç donanmayla sarılmış ufacık bir karaya.
Ne hayâsızca tehaşşüd ki ufuklar kapalı!
Nerde -gösterdiği vahşetle "Bu: Bir Avrupalı!"
Dedirir- yırtıcı, his yoksulu, sırtlan kümesi,
Varsa gelmiş, açılıp mahbesi, yâhud kafesi!

Eski Dünyâ, Yeni Dünyâ, bütün akvâm-ı beşer,
Kaynıyor kum gibi, tûfan gibi, mahşer mahşer.
Yedi iklîmi cihânın duruyor karşına da,
Ostralya'yla berâber bakıyorsun: Kanada!
Çehreler başka, lisanlar, deriler rengârenk;
Sâde bir hâdise var ortada: Vahşetler denk.
Kimi Hindu, kimi yamyam, kimi bilmem ne belâ...
Hani, tâ'ûna da züldür bu rezîl istîlâ!
Ah o yirminci asır yok mu, o mahlûk-i asîl,
Ne kadar gözdesi mevcûd ise hakkıyle sefîl,
Kustu Mehmedciğin aylarca durup karşısına;
Döktü karnındaki esrârı hayâsızcasına.
Maske yırtılmasa hâlâ bize âfetti o yüz...
Medeniyyet denilen kahbe, hakîkat, yüzsüz.
Sonra mel'undaki tahrîbe müvekkel esbâb,
Öyle müdhiş ki: Eder her biri bir mülkü harâb.

Öteden sâikalar parçalıyor âfâkı;
Beriden zelzeleler kaldırıyor a'mâkı;
Bomba şimşekleri beyninden inip her siperin;
Sönüyor göğsünün üstünde o arslan neferin.
Yerin altında cehennem gibi binlerce lağam ;
Atılan her lağamın yaktığı: Yüzlerce adam.

Ölüm indirmede gökler, ölü püskürmede yer;
O ne müdhiş tipidir: Savrulur enkâz-ı beşer...
Kafa, göz, gövde, bacak, kol, çene, parmak, el, ayak,
Boşanır sırtlara, vâdîlere, sağnak sağnak.
Saçıyor zırha bürünmüş de o nâmerd eller
Yıldırım yaylımı tûfanlar, alevden seller
Veriyor yangını, durmuş da açık sînelere,
Sürü hâlinde gezerken sayısız tayyâre .
Top tüfekten daha sık, gülle yağan mermîler...
Kahraman orduyu seyret ki bu tehdîde güler!
Ne çelik tabyalar ister, ne siner hasmından;
Alınır kal'a mı göğsündeki kat kat îman?
Hangi kuvvet onu, hâşâ, edecek kahrına râm?
Çünkü te'sîs-i İlâhî o metîn istihkâm.

Sarılır, indirilir mevki'-i müstahkemler,
Beşerin azmini tevkîf edemez sun'-i beşer ;
Bu göğüslerse Hudâ'nın ebedî serhaddi;
"O benim sun'-i bedî'im, onu çiğnetme" dedi.
Âsım'ın nesli... diyordum ya... nesilmiş gerçek:
İşte çiğnetmedi nâmûsunu, çiğnetmeyecek.

Şühedâ gövdesi, bir baksana, dağlar, taşlar...
O, rükû olmasa, dünyâda eğilmez başlar,
Yaralanmış temiz alnından, uzanmış yatıyor;
Bir hilâl uğruna, yâ Rab, ne güneşler batıyor!
Ey, bu topraklar için toprağa düşmüş, asker!
Gökten ecdâd inerek öpse o pâk alnı değer.
Ne büyüksün ki kanın kurtarıyor Tevhîd'i...
Bedr'in arslanları ancak, bu kadar şanlı idi...
Sana dar gelmeyecek makberi kimler kazsın?
"Gömelim gel seni târîhe" desem, sığmazsın.
Herc ü merc ettiğin edvâra da yetmez o kitâb...
Seni ancak ebediyyetler eder istîâb.
"Bu, taşındır" diyerek Kâ'be'yi diksem başına;
Rûhumun vahyini duysam da geçirsem taşına;
Sonra gök kubbeyi alsam da, ridâ nâmıyle,
Kanayan lâhdine çeksem bütün ecrâmıyle;
Mor bulutlarla açık türbene çatsam da tavan,
Yedi kandilli Süreyyâ'yı uzatsam oradan;
Sen bu âvîzenin altında, bürünmüş kanına,
Uzanırken, gece mehtâbı getirsem yanına,
Türbedârın gibi tâ fecre kadar bekletsem;
Gündüzün fecr ile âvîzeni lebrîz etsem;
Tüllenen mağribi, akşamları sarsam yarana...
Yine bir şey yapabildim diyemem hâtırana.

Sen ki, son ehl-i salîbin kırarak savletini,
Şarkın en sevgili sultânı Salâhaddîn'i,
Kılıç Arslan gibi iclâline ettin hayran...
Sen ki, İslâm'ı kuşatmış, boğuyorken hüsran,
O demir çemberi göğsünde kırıp parçaladın;
Sen ki, rûhunla berâber gezer ecrâmı adın;
Sen ki, a'sâra gömülsen taşacaksın... Heyhât,
Sana gelmez bu ufuklar, seni almaz bu cihât...

Ey şehîd oğlu şehîd, isteme benden makber,
Sana âgûşunu açmış duruyor Peygamber.

Açıklaması ve kelime anlamları: https://pdfkitaphane.com/siir/canakkale-sehitlerine/

Ordunun Duası

Mehmet Âkif Ersoy

Yılmam ölümden, yaradan, askerim;
Orduma, “Gâzî” dedi Peygamberim.
Bir dileğim var, ölürüm isterim
Yurduma tek düşman ayak basmasın!
Âmin! desin hep birden yiğitler,
“Allâhu ekber!” gökten şehidler.
Âmin! Âmin! Allâhu Ekber!
Türk eriyiz, silsilemiz kahraman...
Müslümanız, Hakk’a tapan Müslüman.
Putları Allah tanıyanlar, aman,
Mescidimin boynuna çan asmasın.
Âmin! desin hep birden yiğitler,
“Allâhu ekber!” gökten şehidler.
Âmin! Âmin! Allâhu Ekber!
Millet için etti mi ordum sefer,
Kükremiş aslan kesilir her nefer.
Döktüğü kandan göğe vursun zafer,
Toprağa bir damlası boş akmasın.
Âmin! desin hep birden yiğitler,
“Allâhu ekber!” gökten şehidler.
Âmin! Âmin! Allâhu Ekber!
Ey Ulu Peygamberimiz nerdesin?
Dinle minâremde öten gür sesin!
Gel, bana yâr ol ki cihan titresin,
Kimse dönüp süngüme yan bakmasın.
Âmin! desin hep birden yiğitler,
“Allâhu ekber!” gökten şehidler.
Âmin! Âmin! Allâhu Ekber!

Açıklaması ve kelime anlamları: https://pdfkitaphane.com/siir/ordunun-duasi/

Âtiyi Karanlık Görerek Azmi Bırakmak

Mehmet Âkif Ersoy

“Oğullarım! Gidiniz de Yûsuf’la kardeşini araştırınız, hem sakın Allah’ın inâyetinden ümîdinizi kesmeyiniz; zîrâ, kâfirlerden başkası Allah’ın inâyetinden ümîdini kesmez.” (Yûsuf Sûresi, 87)

Âtiyi karanlık görerek azmi bırakmak...
Alçak bir ölüm varsa, emînim, budur ancak.
Dünyâda inanmam, hani görsem de gözümle.
İmânı olan kimse gebermez bu ölümle:
Ey dipdiri meyyit, "İki el bir baş içindir."
Davransana... Eller de senin, baş da senindir!
His yok, hareket yok, acı yok... Leş mi kesildin?
Hayret veriyorsun bana... Sen böyle değildin.
Kurtulmaya azmin neye bilmem ki süreksiz?
Kendin mi senin, yoksa ümîdin mi yüreksiz?
Âtiyi karanlık görüvermekle apıştın?
Esbâbı elinden atarak ye'se yapıştın!
Karşında ziyâ yoksa, sağından, ya solundan
Tek bir ışık olsun buluver... Kalma yolundan.
Âlemde ziyâ kalmasa, halk etmelisin, halk!
Ey elleri böğründe yatan, şaşkın adam, kalk!
Herkes gibi dünyâda henüz hakk-i hayâtın
Varken, hani herkes gibi azminde sebâtın?
Ye's öyle bataktır ki; düşersen boğulursun.
Ümmîde sarıl sımsıkı, seyret ne olursun!
Azmiyle, ümidiyle yaşar hep yaşayanlar;
Me'yûs olanın rûhunu, vicdânını bağlar
Lânetleme bir ukde-i hâtır ki: çözülmez...
En korkulu câni gibi ye'sin yüzü gülmez!
Mâdâm ki alçaklığı bir, ye's ile şirkin;
Mâdâm ki ondan daha mel'un daha çirkin
Bir seyyie yoktur sana; ey unsur-ı îman,
Nevmid olarak rahmet-i mev'ûd-u Hudâ'dan,
Hüsrâna rıza verme... Çalış... Azmi bırakma;
Kendin yanacaksan bile, evlâdını yakma!

Evler tünek olmuş, ötüyor bir sürü baykuş...
Seslerde: "Vatan tehlikedeymiş... Batıyormuş!"
Lâkin, hani, milyonları örten şu yığından,
Tek kol da “Yapışsam...” demiyor bir tarafından!
Sâhipsiz olan memleketin batması haktır;
Sen sâhip olursan bu vatan batmayacaktır.
Feryâdı bırak, kendine gel, çünkü zaman dar...
Uğraş ki: telâfi edecek bunca zarar var.
Feryâd ile kurtulması me'mûl ise haykır!
Yok, yok! Hele azmindeki zincirleri bir kır!
'İş bitti... Sebâtın sonu yoktur!' deme, yılma.
Ey millet-i merhûme, sakın ye'se kapılma.

Açıklaması ve kelime anlamları: https://pdfkitaphane.com/siir/atiyi-karanlik-gorerek-azmi-birakmak/

Zulmü Alkışlayamam

Mehmet Âkif Ersoy

Safahat, Âsım'dan bir bölüm

Zulmü alkışlayamam, zâlimi aslâ sevemem;
Gelenin keyfi için geçmişe kalkıp sövemem.
Biri ecdâdıma saldırdı mı, hattâ, boğarım...
– Boğamazsın ki!
– Hiç olmazsa yanımdan koğarım!
Üç buçuk soysuzun ardında zağarlık yapamam;
Hele hak nâmına haksızlığa ölsem tapamam.
Doğduğumdan beridir âşıkım istiklâle.
Bana hiç tasmalık etmiş değil altın lâle.
Yumuşak başlı isem, kim dedi uysal koyunum?
Kesilir belki, fakat çekmeye gelmez boyunum.
Kanayan bir yara gördüm mü yanar tâ ciğerim.
Onu dindirmek için kamçı yerim, çifte yerim.
Adam aldırma da geç git, diyemem, aldırırım.
Çiğnerim, çiğnenirim, hakkı tutar kaldırırım.
Zâlimin hasmıyım amma severim mazlûmu...
İrticâın şu sizin lehçede ma’nâsı bu mu?

Açıklaması ve kelime anlamları: https://pdfkitaphane.com/siir/zulmu-alkislayamam/

Vatan Şarkısı

Namık Kemal

Âmâlimiz efkârımız ikbâl-i vatandır
Serhadimize kal'a bizim hâk-i bedendir
Osmanlılarız ziynetimiz kanlı kefendir
Gavgâda şehâdetle bütün kâm alırız biz
Osmanlılarız, cân veririz, nâm alırız biz.

Kan ile kılıçdır görünen bayrağımızda
Cân korkusu geçmez ovamızda, dağımızda
Her gûşede bir şîr yatar toprağımızda
Gavgâda şehâdetle bütün kâm alırız biz
Osmanlılarız, cân veririz, nâm alırız biz.

Osmanlı adı her duyana lerze-resândır;
Ecdâdımızın heybeti ma'rûf-ı cihândır
Fıtrat değişir sanma! Bu kan yine o kandır
Gavgâda şehâdetle bütün kâm alırız biz
Osmanlılarız, cân veririz, nâm alırız biz.

Top patlasın, âteşleri etrâfa saçılsın
Cennet kapısı cân veren ihvâna açılsın
Dünyâda ne bulduk ki ölümden de kaçılsın
Gavgâda şehâdetle bütün kâm alırız biz
Osmanlılarız, cân veririz, nâm alırız biz.

Açıklaması ve kelime anlamları: https://pdfkitaphane.com/siir/vatan-sarkisi/

Hürriyet Kasidesi

Namık Kemal

Görüp ahkâm-ı asrı münharif sıdk u selametten
Çekildik izzet ü ikbal ile bab-ı hükûmetten

Usanmaz kendini insan bilenler halka hizmetten
Mürüvvet-mend olan mazluma el çekmez ianetten

Hakir olduysa millet şanına noksan gelir sanma
Yere düşmekle cevher sakıt olmaz kadr ü kıymetten

Vücudun kim hamir-i mâyesi hâk-i vatandandır
Ne gam rah-ı vatanda hak olursa cevr ü mihnetten

Muini zalimin dünyada erbab-ı denaettir
Köpektir zevk alan sayyad-ı bi-insafa hizmetten

Hemen bir feyz-i baki terk eder bir zevk-i faniye
Hayatın kadrini âli bilenler hüsn-i şöhretten

Nedendir halkta tul-i hayata bunca rağbetler
Nedir insana bilmem menfaat hıfz-ı emanetten

Cihanda kendini her ferdden alçak görür ol kim
Utanmaz kendi nefsinden de ar eyler melametten

Felekten intikam almak demektir ehl-i idrake
Edip tezyid-i gayret müstefid olmak nedametten

Durur ahkam-ı nusret ittihad-ı kalb-i millette
Çıkar asar-ı rahmet ihtilaf-ı rey-i ümmetten

Eder tedvir-i alem bir mekînin kuvve-i azmi
Cihan titrer sebat-ı pay-ı erbab-ı metanetten

Kaza her feyzini her lutfunu bir vakt için saklar
Fütur etme sakın milletteki za'f u betaetten

Değildir şîr-i der-zencire töhmet acz-i akdamı
Felekte baht utansın bî-nasîb erbâb-ı himmetten

Ziya dûr ise evc-i rif'atinden iztırâridir
Hicâb etsin tabiat yerde kalmış kabiliyetten

Biz ol nesl-i kerîm-i dûde-i Osmaniyânız kim
Muhammerdir serâpâ mâyemiz hûn-ı şehâdetten

Biz ol âlî-himem erbâb-ı cidd ü ictihâdız kim
Cihangirâne bir devlet çıkardık bir aşiretten

Biz ol ulvi-nihâdânız ki meydân-ı hamiyette
Bize hâk-i mezar ehven gelir hâk-i mezelletten

Ne gam pür âteş-i hevl olsa da gavgâ-yı hürriyet
Kaçar mı merd olan bir can için meydân-ı gayretten

Kemend-i can-güdâz-ı ejder-i kahr olsa cellâdın
Müreccahtır yine bin kerre zencîr-i esâretten

Felek her türlü esbâb-ı cefasın toplasın gelsin
Dönersem kahbeyim millet yolunda bir azîmetten

Anılsın mesleğimde çektiğim cevr ü meşakkatler
Ki ednâ zevki aladır vezâretten sadâretten

Vatan bir bî-vefâ nâzende-i tannâza dönmüş kim
Ayırmaz sâdıkân-ı aşkını âlâm-ı gurbetten

Müberrâyım recâ vü havfden indimde âlidir
Vazifem menfaatten hakkım agrâz-ı hükümetten

Civânmerdân-ı milletle hazer gavgâdan ey bîdâd
Erir şemşîr-i zulmün âteş-i hûn-i hamiyetten

Ne mümkün zulm ile bidâd ile imhâ-yı hürriyet
Çalış idrâki kaldır muktedirsen âdemiyetten

Gönülde cevher-i elmâsa benzer cevher-i gayret
Ezilmez şiddet-i tazyikten te'sir-i sıkletten

Ne efsunkâr imişsin ah ey didâr-ı hürriyet
Esîr-i aşkın olduk gerçi kurtulduk esâretten

Senindir şimdi cezb-i kalbe kudret setr-i hüsn etme
Cemâlin ta ebed dûr olmasın enzâr-ı ümmetten

Ne yâr-ı cân imişsin ah ey ümmid-i istikbâl
Cihanı sensin azad eyleyen bin ye's ü mihnetten

Senindir devr-i devlet hükmünü dünyaya infâz et
Hüdâ ikbâlini hıfzeylesin her türlü âfetten

Kilâb-ı zulme kaldı gezdiğin nâzende sahrâlar
Uyan ey yâreli şîr-i jeyân bu hâb-ı gafletten

Açıklaması ve kelime anlamları: https://pdfkitaphane.com/siir/hurriyet-kasidesi/

Cenge Giderken

Mehmet Emin Yurdakul

Yurdumun koç yiğitlerine

Ben bir Türküm; dinim, cinsim uludur;
Sinem, özüm ateş ile doludur;
İnsan olan vatanının kuludur.
Türk evlâdı evde durmaz, giderim.

Muhammed'in kitabını kaldırtmam,
Osmancığın bayrağını aldırtmam,
Düşmanımı vatanıma saldırtmam.
Tanrı evi viran olmaz, giderim.

Bu topraklar ecdadımın ocağı;
Evim, köyüm hep bu yerin bucağı;
İşte vatan, işte Tanrı kucağı.
Ata yurdun evlât bulmaz, giderim.

Tanrım şahit, duracağım sözümde;
Milletimin sevgileri özümde;
Vatanımdan başka şey yok gözümde.
Yâr yatağın düşman almaz, giderim.

Ak gömlekle göz yaşımı silerim,
Kara taşla, bıçağımı bilerim,
Vatanımçin yücelikler dilerim.
Bu dünyada kimse kalmaz, giderim.

Açıklaması ve kelime anlamları: https://pdfkitaphane.com/siir/cenge-giderken/

Ya Gazi Ol, Ya Şehit

Mehmet Emin Yurdakul

Yurdumun dişi aslanlarına

Haydi yavrum! Ben seni bugün için doğurdum,
Hamurunu yiğitlik duygusuyle yoğurdum;
Türk evlâdı o dur ki, yurdu olan toprağı
Ana ırzı bilerek yad ayağı bastırtmaz;
Bir yabancı bayrağı
Ezan sesi duyulan hiç bir yere astırtmaz.

Git evlâdım, yıllarca ben oğulsuz kalayım;
Şu yaralı bağrıma kara taşlar çalayım!..
Haydi oğlum, haydi git;
Ya gazi ol, ya şehit!..

Haydi yavrum! Köyüne, nişanlına veda et;
Sabanını, tarlanı, her şeyini feda et;
O silâha sarıl ki, böyle günde bir erkek
Bu dualı demirden başka bir şey kullanmaz;
Bunu tutan bir bilek
Köleliğin uğursuz zincirine uzanmaz.

Git evlâdım, yıllarca ben oğulsuz kalayım;
Şu yaralı bağrıma kara taşlar çalayım!
Haydi oğlum, haydi git;
Ya gazi ol, ya şehit!...

Haydi yavrum! kendine sen de: «Yiğit er!» dedir;
Büyüdüğün gaziler ocağına can getir.
O cenkleri kazan ki, senin büyük Türk adın
Yedi iklim, dört bucak içersine ün salsın.
Beş yüz yıllık ecdadın
Kabirlerde titreyen kemikleri öç alsın.

Git evlâdım, yıllarca ben oğulsuz kalayım;
Şu yaralı bağrıma kara taşlar çalayım!
Haydi oğlum, haydi git;
Ya gazi ol, ya şehit!...

Haydi yavrum! bugün de dertli ninen ağlasın;
Ayrılığın oduyle yüreğini dağlasın.
O yaşları saçsın ki, senin aslan göğsünde
Benim kanlı göz yaşım düşman için kin olsun;
Kara yerin yüzünde
Ayağının bastığı dağlar, beller leş dolsun.

Git evlâdım, yıllarca ben oğulsuz kalayım;
Şu yaralı bağrıma kara taşlar çalayım!
Haydi oğlum, haydi git;
Ya gazi ol, ya şehit!...

Açıklaması ve kelime anlamları: https://pdfkitaphane.com/siir/ya-gazi-ol-ya-sehit/

Yurdumuzun İniltisi

Mehmet Emin Yurdakul

Milletime

Bir vakitler yedi iklim, dört bucak
Benim keskin kılıcımdan titrerken...
Bugün böyle hayvan gibi horlanmak,
Zincirlere hazırlanmak. Bu neden?

Neden, neden kölem olan milletler
Bana demir vursunlar?
Hazineme haraç veren devletler
Harabeme saltanatlar kursunlar!..

Reva mı ki toprağım
Devletimden alınsın?
Başta gezen bayrağım
Çamurlara çalınsın?..

Şu göğsümde ağlayan
Beşiklere merhamet!
Kara yaslar bağlayan
Türbelere riayet!..

Ben hiç bir gün bu zillete düşmedim.
Hani benim o Orhan'ım, Halil'im?
Hani benim o Turgut'um, Zembilli'm?
Hani benim o Köprülü'm, Reşit'im?..

Ah, ne oldu, bozuldu mu eski kan?
Uyuştu mu yürekler?
Kalmadı mı aslan pençe bilekler?
Yok mu beni kurtaracak kahraman?...

Reva mı ki toprağım
Devletimden alınsın?
Başta gezen bayrağım
Çamurlara çalınsın?..

Şu göğsümde ağlayan
Beşiklere merhamet!
Kara yaslar bağlayan
Türbelere riayet!..

Açıklaması ve kelime anlamları: https://pdfkitaphane.com/siir/yurdumuzun-iniltisi/

Vatan

Ziya Gökalp

Bir ülke ki camiinde Türkçe ezan okunur,
Köylü anlar mânasını namazdaki duanın...
Bir ülke ki mektebinde Türkçe Kuran okunur
Küçük büyük herkes bilir buyruğunu Huda'nın...
Ey Türkoğlu, işte senin orasıdır vatanın!

Bir ülke ki toprağında başka ilin gözü yok,
Her ferdinde mefkûre bir, lisan, adet, din birdir...
Mebusânı temiz, orda Boşo'ların sözü yok,
Hududunda evlâtları seve seve can verir,
Ey Türkoğlu, işte senin orasıdır vatanın!

Bir ülke ki çarşısında dönen bütün sermâye
San'atına yol gösteren ilimle fen Türkündür
Hirfetleri birbirini dâim eder himâye
Tersâneler, fabrikalar, vapur, tren Türkündür
Ey Türkoğlu işte senin orasıdır vatanın!

Açıklaması ve kelime anlamları: https://pdfkitaphane.com/siir/vatan/

Millet Şarkısı

Tevfik Fikret

Çiğnendi, yeter, varlığımız cehl ile kahre;
Doğrandı mübârek vatanın bağrı sebebsiz.
Birlikte bugün bulmalıyız derdine çâre;
Cân kardeşi, kan kardeşi, şân kardeşiyiz biz.

Millet yoludur, hak yoludur tuttuğumuz yol;
Ey hak, yaşa, ey sevgili millet, yaşa... var ol!

* * *

Gel kardeşim, annen sana muhtâc; ona koşmak...
Koşmak ona, kurtarmak o bî-bahtı vazîfen.
Karşında göğüs bağır açık, ölgün, yatıyor bak;
Onsuz yaşamaktansa berâber ölüş ehven.

Her ân o güzel sîneyi hançerliyor iller;
İmdâdına koşmazsak eğer mahvı mukarrer.

* * *

Zulmün topu var, güllesi var, kal'ası varsa,
Hakkın da bükülmez kolu, dönmez yüzü vardır;
Göz yumma güneşten, ne kadar nûru kararsa
Sönmez ebedî, her gecenin gündüzü vardır.

Millet yoludur, hak yoludur tuttuğumuz yol;
Ey hak, yaşa, ey sevgili millet, yaşa... var ol!

* * *

Vaktiyle baban kimseye minnet mi ederdi?
Yok, kalmadı hâşâ sana zillet pederinden.
Dünyâda şereftir yaşatan milleti, ferdi;
Silkin, şu mezellet tozu uçsun üzerinden.

İnsanlığı pâ-mâl eden alçaklığı yık, ez;
Billâh yaşamak yerde sürüklenmeğe değmez.

* * *

Haksızlığın envâını gördük... Bu mu kânûn?
En gamlı sefâletlere düştük... Bu mu devlet?
Devletse de, kânûnsa da, artık yeter olsun;
Artık yeter olsun bu denî zulm ü cehâlet...

Millet yoludur, hak yoludur tuttuğumuz yol;
Ey hak, yaşa, ey sevgili millet, yaşa... var ol!

Açıklaması ve kelime anlamları: https://pdfkitaphane.com/siir/millet-sarkisi/

Sabah Olursa

Tevfik Fikret

Bu memlekette de bir gün sabah olursa, Halûk,
Eğer bu memleketin sislenen şu nâsiye-i
Mukadderâtı, kavî bir elin kavî, muhyî
Bir ihtizâz-ı temâsıyla silkinip şu donuk,
Şu paslı çehre-i millet biraz gülerse... — O gün
Ben ölmemiş bile olsam, hayâta pek ölgün
Bir irtibâtım olur şüphesiz; — O gün benden
Ümîdi kes, beni kötrüm ve boş muhîtimde
Merâretimle unut; çünkü leng ü pejmürde
Nazarlarım seni mâzîye çekmek ister; sen
Bütün hüviyyet ü uzviyyetinle âtîsin:
Terennüm eyliyor el'ân kulaklarımda sesin!

Evet, sabah olacaktır, sabah olur, geceler
Tulû'-ı haşre kadar sürmez; âkıbet bu semâ,
Bu mâî gök size bir gün acır; melûl olma.
Hayâta neş'e güneştir, melâl içinde beşer
Çürür bizim gibi... Siz, ey fezâ-yı ferdânın
Küçük güneşleri, artık birer birer uyanın!
Ufukların ebedî iştiyâkı var nûra.
Tenevvür... Asrımızın işte rûh-ı âmâli:
Silin bulutları, silkin zılâl-i ehvâli;
Ziyâ içinde koşun bir halâs-ı meşkûra.
Ümîdimiz bu: Ölürsek de biz, yaşar mutlak
Vatan sizinle, şu zindan karanlığından uzak!

Açıklaması ve kelime anlamları: https://pdfkitaphane.com/siir/sabah-olursa/

Akdeniz'den

Kemalettin Kamu

Suları pırıl pırıl, rüzgârı mis kokulu,
Kuş uçurmaz eski Türk kalyonlarının yolu..
Sağda sıra dağlarla kabaran Anadolu
Yeşil eteklerinde tükeniyor Torosun!

Akşam pembeleşiyor bembeyaz tepelerde;
Eğiliyor bulutlar engine perde perde..
Dönüyorken kıyılar koyu bir lâciverde;
Sesini dinliyorum sularda Barbarosun!

Havada bir dost eli okşuyor derimizi;
Boynu bükük adalar tanıyor sanki bizi...
İçimize çevirip nemli gözlerimizi
Geçtik yabancı gibi yakınından Rodosun!

Açıklaması ve kelime anlamları: https://pdfkitaphane.com/siir/akdenizden/

Kaynaklar ve Telif Durumu

Bu derlemedeki eserlerin tamamı kamu malıdır (5846 sayılı Fikir ve Sanat Eserleri Kanunu, md. 27: yazarın ölümünden sonra 70 yıl). Her eserin sayfasında açıklaması, kelime anlamları ve kaynak bilgisi bulunur. Derlemenin güncel hali: https://pdfkitaphane.com/29-ekim-cumhuriyet-ve-vatan-siirleri/

1. **İstiklâl Marşı** — Mehmet Âkif Ersoy (1936 yılında öldü): özgün metin kamu malıdır. Metin T.C. Diyanet İşleri Başkanlığı Dijital Safahat yayınından alınmıştır.
2. **Şehitler Abidesi İçin** — Mehmet Âkif Ersoy (1936 yılında öldü): özgün metin kamu malıdır. Metin Vikikaynak aktarımından alınmıştır (https://tr.wikisource.org/w/index.php?title=Şehitler_Abidesi_İçin&oldid=140605), CC BY-SA 4.0.
3. **Çanakkale Şehitlerine** — Mehmet Âkif Ersoy (1936 yılında öldü): özgün metin kamu malıdır. Metin Vikikaynak aktarımından alınmıştır (https://tr.wikisource.org/w/index.php?title=Asımın_Nesli&oldid=141882), CC BY-SA 4.0.
4. **Ordunun Duası** — Mehmet Âkif Ersoy (1936 yılında öldü): özgün metin kamu malıdır. Metin Vikikaynak aktarımından alınmıştır (https://tr.wikisource.org/w/index.php?title=Ordunun_Duası&oldid=156204), CC BY-SA 4.0.
5. **Âtiyi Karanlık Görerek Azmi Bırakmak** — Mehmet Âkif Ersoy (1936 yılında öldü): özgün metin kamu malıdır. Metin Vikikaynak aktarımından alınmıştır (https://tr.wikisource.org/w/index.php?title=Âtiyi_Karanlık_Görerek_Azmi_Bırakmak&oldid=173999), CC BY-SA 4.0.
6. **Zulmü Alkışlayamam** — Mehmet Âkif Ersoy (1936 yılında öldü): özgün metin kamu malıdır. Metin T.C. Diyanet İşleri Başkanlığı Dijital Safahat yayınından alınmıştır.
7. **Vatan Şarkısı** — Namık Kemal (1888 yılında öldü): özgün metin kamu malıdır. Metin Vikikaynak aktarımından alınmıştır (https://tr.wikisource.org/w/index.php?title=Vatan_Şarkısı&oldid=147721), CC BY-SA 4.0.
8. **Hürriyet Kasidesi** — Namık Kemal (1888 yılında öldü): özgün metin kamu malıdır. Metin Vikikaynak aktarımından alınmıştır (https://tr.wikisource.org/w/index.php?title=Hürriyet_Kasidesi&oldid=173050), CC BY-SA 4.0.
9. **Cenge Giderken** — Mehmet Emin Yurdakul (1944 yılında öldü): özgün metin kamu malıdır. Metin Vikikaynak aktarımından alınmıştır (https://tr.wikisource.org/w/index.php?title=Cenge_Giderken&oldid=165427), CC BY-SA 4.0.
10. **Ya Gazi Ol, Ya Şehit** — Mehmet Emin Yurdakul (1944 yılında öldü): özgün metin kamu malıdır. Metin Vikikaynak aktarımından alınmıştır (https://tr.wikisource.org/w/index.php?title=Ya_Gazi_Ol,_Ya_Şehit&oldid=165461), CC BY-SA 4.0.
11. **Yurdumuzun İniltisi** — Mehmet Emin Yurdakul (1944 yılında öldü): özgün metin kamu malıdır. Metin Vikikaynak aktarımından alınmıştır (https://tr.wikisource.org/w/index.php?title=Yurdumuzun_İniltisi&oldid=165467), CC BY-SA 4.0.
12. **Vatan** — Ziya Gökalp (1924 yılında öldü): özgün metin kamu malıdır. Metin Vikikaynak aktarımından alınmıştır (https://tr.wikisource.org/w/index.php?title=Vatan&oldid=141246), CC BY-SA 4.0.
13. **Millet Şarkısı** — Tevfik Fikret (1915 yılında öldü): özgün metin kamu malıdır. Metin Vikikaynak aktarımından alınmıştır (https://tr.wikisource.org/w/index.php?title=Rübâb-ı_Şikeste/Millet_Şarkısı&oldid=70886), CC BY-SA 4.0.
14. **Sabah Olursa** — Tevfik Fikret (1915 yılında öldü): özgün metin kamu malıdır. Metin Vikikaynak aktarımından alınmıştır (https://tr.wikisource.org/w/index.php?title=Rübâb-ı_Şikeste/Sabah_Olursa&oldid=152990), CC BY-SA 4.0.
15. **Akdeniz'den** — Kemalettin Kamu (1948 yılında öldü): özgün metin kamu malıdır. Dayandığı baskı: Ülkü (Halkevleri Mecmuası), cilt 1, sayı 6, Temmuz 1933, s. 431 ("Kemalettin Kâmi" imzasıyla).

Bu PDF ücretsizdir; okulda, sınıfta ve törenlerde serbestçe yazdırılıp paylaşılabilir. Vikikaynak kaynaklı metinler CC BY-SA 4.0 lisansıyla paylaşılır.